

Električnu energiju dobijamo iz naftnih derivata, vetra, vode, biomase, Sunca i nuklearnom fisijom. Svaki od načina dobijanja struje ima svoje prednosti i mane iz perspektive operativnih troškova, uticaja na životnu sredinu, mogućnosti za neprekidno energetske snabdevanje, bezbednosti, roka trajanja, cene električne energije i sličnog.

Istraživanje je pokazalo da je najkobniji po našu atmosferu uglj. U stopu ga prate i druga fosilna goriva: nafta i prirodni gas. Iako se obnovljivi izvori i fisija načelno smatraju čistim energetske resursima, oni kroz procese transporta delova, izgradnje i rastavljanja elektrana i nastanak otpada po okončanju njihovog radnog veka, u određenoj meri prljaju vazduh, ali i prirodu. Ukupna proizvodnja gasova sa efektom staklene bašte od strane elektrana na OIE i nuklearnih postrojenja ipak je više od petnaest puta niža u odnosu na fabrike struje koje izrabljuju prljave resurse.

Jedna trećina nuklearnih elektrana u Sjedinjenim Američkim Državama je neunosna ili u planu za prerano zatvaranje. Ukoliko njihovo mesto u snabdevanju Amerikanaca električnom energijom preuzmu uglj i prirodni gas, ispuštanja štetnih materija bi u ovoj zemlji mogle da porastu za 6 odsto. Izveštaj je izradila Unija zabrinutih naučnika.

„Ponestaje nam vremena za smanjenje emisija kojim bismo izbegli najgore uticaje klimatske krize“, rekao je Stiv Klemer, direktor istraživanja energije pri Uniji. „Gubitak nisko-ugljeničnog izvora struje poput nuklearne energije otežaće dekarbonizaciju. Iako ova tehnologija nije savršena i nosi rizike, trebalo bi da pravimo kompromise.“

Grupe za zaštitu životne sredine poput Greenpeace vode kampanje protiv nuklearne energije skrećući pažnju na katastrofe koje su se odigrale u Černobilju 1986. i u Fukušimi 2011. godine.

Pored neprekidne pretnje od oslobađanja radioaktivnosti i štetnosti hemijskog zagađenja i opasnog otpada, dodatni demotivišući faktor za korišćenje nuklearnih reaktora za proizvodnju struje je skupoća nuklearne energije.

Prema podacima Međunarodne agencije za energiju, u periodu od 2000. do 2013, preduzetnici su 57 odsto ukupnih sredstava usmerenih ka izgradnji novih postrojenja uložili u zelene kilovate, a tek 3 odsto u nuklearne. Za razliku od troškova nuklearne struje, troškovi obnovljive padaju.

Izvor: energetskiportal